

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az egymást követő napok egyhangú sorából az emberek többsége kiemel bizonyos napokat, amelyeket valamilyen oknál fogva megkülönböztet a többitől. Legtöbbször igyekszünk örömteli eseményeket számon tartani, mint a születés- vagy névnap, házassági évforduló vagy egyéb boldog élmény dátuma. Nincs ez másként az országok és nemzetek tekintetében sem.

Hazánkban augusztus 20-a az a kivételes alkalom, amelyen olyan történelmi eseményre emlékezhetünk, amely nem hordozza magában a negatív végkifejlet keserűségét. Államalapításunkban az egységes magyar nemzet megszilárdulásának és fennmaradásának egyik legalapvetőbb mérföldkövét ünnepeljük. Közös örömünk és büszkeségünk lehet, hogy egy olyan országot mondhatunk hazánknak, amelynek több mint 1000 éve lefektették alapjait, és amely már akkor kinyilvánította, hogy egy keresztény értékekre épülő, független nyugati állam kíván lenni. Augusztus 20-a arra is emlékeztet bennünket, hogy hazánk vezetői egy sorsdöntő válaszüthoz érkeztek, döntöttek és a döntést ellentmondást nem tűrő módon véghez is tudták vinni. Az a történelmi tény, miszerint 10 évszázadot követően még mindig létezik magyarság és létezik magyar állam, azt igazolja, hogy e döntés helyes volt. Feltételezhető, hogy amennyiben őseink a pogányság megtartása mellett döntenek, akkor néhány évszázadon belül a történelem süllyesztője lett volna nemzetünk osztályrésze.

Éppen ezért kijelenthetjük, hogy augusztus 20-án helye van az örömnak, a büszkeségnek és a jó hangulatú közösségi programoknak. A nyugati társadalmakban biztosan, de valószínűleg a legtöbb kultúrában is az a szokás, hogy a születésnapot lehetőleg nem egyedül, hanem másokkal közösen ünneplik meg. A százhalombattaiak abban a kivételes helyzetben vannak, hogy országunk születésnapján különböző nemzetek képviselőit láthatják vendégül, akik szemet és szívet gyönyörködtető előadásokkal, valamint életre szóló jó kapcsolatok lehetőségével ajándékoznak meg minden érdeklődőt. Meggyőződésem, hogy mind Európa, mind a világ hosszú távú érdekét az szolgálja, ha nem arra törekszünk, hogy a kulturális és egyéb különbözőségeket eltöröljük, hanem arra, hogy minden közösség a maga nyelvét, hagyományait, kultúráját megőrizve tudjon egymással békében és együttműködésben élni. Ennek elsődleges alapja a szolidaritás és az egymás iránti tisztelet erősítése. Nagyszerű érzés megtapasztalni, hogy ez a Summerfest keretében, ha csupán néhány napra is, de megvalósul. Ezúton fejezem ki köszönetem és elismerésem mindazoknak, akik bármi módon közreműködtek abban, hogy ilyen rendkívüli élményben lehessen részünk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Állami ünnepünkön azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az elmúlt évezred nemcsak öröme és büszkeségre, hanem komoly felelősségre is okot ad. Nap, mint nap tapasztalhatjuk, hogy állami szuverenitásunkat, nemzeti egységünket, valamint kultúránkat és értékrendünket milyen támadások és veszélyek fenyegetik. Megszokhattuk, hogy a magukat liberálisnak valló

nemzeti és globális erők minden eszközt megragadnak annak érdekében, hogy Hazánkat a "*merjünk kicsik lenni*" szemlélet medrébe vezessék. A magyar emberek összefogásnak köszönhetően azonban komoly sikereket értünk el ez elmúlt években, ugyanakkor azt is be kell látnunk, hogy az egész nyugati civilizációhoz hasonlóan komoly veszteséget szenvedtünk el az emberek identitástudata és értékrendje tekintetében. Ebben a legyengült állapotban kell szembesülnünk azzal a veszéllyel, amit a migráció és a terrorizmus hordoz magában. Államalapításunkhoz hasonlóan a jelenkor is életbevágó döntések elé állítja Magyarországot és Európa polgárait. Az előttünk álló időszak legnagyobb kérdése az, hogy képesek vagyunk-e őseink döntéséhez híven megtenni a tőlünk telhetőt, hogy Hazánk az elkövetkező évtizedekben és évszázadokban is független, keresztény értékekre épülő nyugat-európai állam maradjon. Egy olyan közösség, amely alapja a közös kultúra és hagyományok tisztelete, valamint egymás iránti szolidaritás.

Meggyőződésem, hogy az államalapításért és nemzetünk fennmaradásáért a leghatékonyabban úgy tudunk hálát adni, hogy összefogással és szorgalommal megóvjuk és továbbépítjük mindazt, amit elődeink ránk hagytak. Ehhez a nem kis feladathoz merítsünk erőt a mai ünneplésből, hálaadásból, jókedvből és az előremutató együttlétekből. Ennek reményében kívánok minden jelenlévőnek tartalmas ünneplést és örömteli programokat.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.